U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobců: **a) A. G., b) S. G., c) nezletilý P. G.,** zastoupen zákonnou zástupkyní - matkou [žalobkyní b)], zast. Mgr. Silvií Rymlovou, advokátkou se sídlem náměstí Republiky 2/1, Opava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 8. 2018, čj. OAM-963/ZA-ZA10-ZA20-2017 a čj. OAM-962/ZA-ZA10-ZA20-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 1. 2019, čj. 63 Az 29/2018-60,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené zástupkyni žalobců Mgr. Silvii Rymlové, advokátce, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 15 480 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci podali dne 21. 11. 2017 žádost o mezinárodní ochranu. Žalobce a) uvedl, že jeho cílem bylo dostat se do Německa, kde by mu pomohli s jeho zdravotními problémy a poskytli mu léky, a dále žádal o mezinárodní ochranu mj. z finančních důvodů. Žalobkyně b) konstatovala, že se chtěla dostat do Německa s rodinou, neboť její manžel trpí těžkou formou astmatu a z tohoto důvodu nemůže rovněž pracovat, o mezinárodní ochranu žádá také vzhledem ke zdravotnímu stavu syna. Žalobkyně b) v průběhu správního řízení rozvedla své zdravotní komplikace.

[2] Rozhodnutím ze dne 2. 8. 2018, čj. OAM-963/ZA-ZA10-ZA20-2017, žalovaný rozhodl, že se žalobci a) mezinárodní ochrana dle § 12 až 14b zákona o azylu neuděluje. Rozhodnutím ze dne 2. 8. 2018, čj. OAM-962/ZA-ZA10-ZA20-2017, žalovaný rozhodl, že se žalobkyni b) a žalobci c) mezinárodní ochrana dle § 12 až 14b zákona o azylu neuděluje.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce a) žalobu, o níž bylo vedeno řízení u krajského soudu pod sp. zn. 63 Az 29/2018. Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně b) a žalobce c) žalobu, o níž bylo vedeno řízení u krajského soudu pod sp. zn. 63 Az 30/2018. Tato řízení byla spojena ke společnému projednání a rozhodnutí; nadále

byla vedena pod sp. zn. 63 Az 30/2018.

[4] Krajský soud žaloby jako nedůvodné zamítl.

[5] Žalobce a), žalobkyně b) a žalobce c) [dále jen „stěžovatelé“ nebo „stěžovatel a)“, „stěžovatelka b)“ či „stěžovatel c)“] napadli rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítli, že krajský soud v napadeném rozsudku neuvedl všechny skutečnosti, na základě kterých rozhodl a svůj rozsudek náležitě právně neodůvodnil. Dle stěžovatelů je napadený rozsudek nepřezkoumatelný, neboť krajský soud pouze odkazuje na rozhodnutí žalovaného se strohým odkazem, že skutková zjištění v rozhodnutí žalovaného jsou správná a korespondují s obsahem spisu, aniž by uvedl konkrétní skutečnosti. Podle stěžovatelů krajský soud může citovat z rozhodnutí žalovaného, avšak veškeré důvody pro rozhodnutí soudu musí být explicitně uvedeny v jeho odůvodnění. Stěžovatelé rovněž namítli, že nebyl zjištěn stav věci bez důvodných pochybností v souladu s § 3 správního řádu, neboť skutková zjištění nemají oporu ve správních spisech.

[6] Stěžovatelé dále popsali své zdravotní komplikace. Dle jejich názoru žalovaný i krajský soud nevzali v potaz lékařskou zprávu MUDr. Mgr. M. P., Ph.D., a PhDr. M. T.. Žalovaný měl při rozhodování vzít také v potaz, zda budou mít stěžovatelé přístup k vhodné zdravotní péči a zdravotnickým prostředkům, zda budou mít prostředky na hrazení nákladů spojených s léčbou, měl vzít v úvahu také sociální a rodinné vazby a vzdálenost k lékařské péči. Žalovaný i krajský soud proto dospěli k nesprávnému závěru, že stěžovatelé nesplnili podmínky pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu.

[7] Podle jejich názoru jim v zemi původu hrozí nebezpečí újmy v podobě ohrožení jejich života a zdraví.

[8] Stěžovatelé namítli, že jsou zranitelné osoby, za které je možné považovat rodinu s nezletilým dítětem, osobu se zdravotními potížemi nebo vážným onemocněním. Uvedli, že byla porušena Úmluva o právech dítěte vůči stěžovateli c), neboť nebylo rozhodnuto v nejlepším zájmu dítěte.

[9] Stěžovatelé navrhli, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu i obě rozhodnutí žalovaného.

[10] Žalovaný odkázal na spisový materiál, napadený rozsudek a své vyjádření k žalobě. Žalovaný získal všechny potřebné a dostupné informace o zemi původu stěžovatelů, posoudil možnost udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany z hlediska jejich současného zdravotního stavu v kontextu informací o zemi původu. Dostatečně ve svém rozhodnutí vysvětlil, jakým způsobem a v jaké kvalitě je poskytována zdravotní péče v Gruzii. Rozsudek krajského soudu dle jeho názoru není nepřezkoumatelný, krajský soud se vypořádal se všemi žalobními námitkami. Navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl, případně ji zamítl.

[11] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně

přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[12] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[13] K nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí lze poukázat na rozsudky ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS atd. Krajský soud postupoval v souladu s touto judikaturou. Napadený rozsudek krajský soud řádně zdůvodnil a srozumitelně vysvětlil, proč rozhodl tak, jak uvedl ve výroku. Pokud krajský soud odkázal na závěry žalovaného se souhlasnou poznámkou, nelze jeho rozsudek považovat za nepřezkoumatelný (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS). K takovému postupu přistoupil krajský soud na str. 7 napadeného rozsudku a uvedl *„[d]le názoru soudu správní orgán posoudil individuální situaci žalobců na základě jejich tvrzení, které konfrontoval s informacemi získanými z různých zdrojů, které jsou součástí správního spisu, a soud se s jeho závěry ztotožňuje. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobci neuvedli, a ani v průběhu řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, na základě kterých by jim hrozilo v případě návratu do vlasti nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání*“. Uvedenému postupu nelze ničeho vytknout. NSS dále konstatuje, že žalovaný i krajský soud dostatečně zjistili skutkový stav a dostatečně posoudili individuální situaci stěžovatelů v kontextu zpráv o zemi původu. NSS rovněž podotýká, že námitka nepřezkoumatelnosti a nedostatečně zjištěného skutkového stavu byla vznesena pouze v obecné rovně, aniž stěžovatelé upozornili na konkrétní pochybení, a proto se NSS s těmito námitkami mohl vypořádat rovněž pouze v obecné rovině.

[14] K možnosti udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu NSS uvádí, že k udělení tohoto druhu azylu přistoupí správní orgán např. u osob zvláště těžce postižených či nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory, tedy v případech, na něž sice nedopadají taxativní výčty § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto „nehumánní“ azyl neposkytnout (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004-55). Stěžovatelé měli, případně mají zdravotní problémy. Stěžovatel a) má těžkou formu astmatu, se kterou se léčí a bere pravidelně léky, stěžovatelka b) má především psychické problémy, stěžovatel c) má problémy s nohou, měl zánět ledvin a dlouhodobá nejistá situace má také nepříznivé dopady na jeho psychické zdraví. Ze zpráv o zemi původu (zejména ze zprávy Mezinárodní organizace pro migraci: Údaje o zemi Gruzie 2017 a informace Švýcarského Státního sekretariátu pro migraci: Zaměřeno na Gruzii – Reforma zdravotnictví: Státní zdravotnické programy a zdravotní pojištění) vyplývá, že v Gruzii stát prostřednictvím veřejného zdravotního pojištění zajišťuje zdravotní péči a tato péče je dostupná všem občanům. V Gruzii je také možné provádět téměř všechny druhy zdravotních zákroků, za poslední roky se úroveň zdravotnictví zlepšila a zdravotní péče je dostupná v únosné čekací době. Onemocnění stěžovatelů nepředstavuje bezprostřední ohrožení jejich života a transport do země původu by jim nezpůsobil zásadní zdravotní komplikace. Za této situace tedy žalovaný nevybočil z mezí správního uvážení, pokud stěžovatelům humanitární azyl neudělil. V podrobnostech NSS odkazuje na str. 7 a 8 rozhodnutí žalovaného týkajícího se stěžovatele a) a na str. 9 a 10 rozhodnutí žalovaného

týkajícího se stěžovatelky b) a stěžovatele c). Pokud se žalovaný a krajský soud podrobně nezabývali jednotlivými lékařskými zprávami, plyne to z toho, že pro posouzení udělení humanitárního azylu v projednávané věci je podstatná především skutečnost, že ze zpráv o zemi původu je zřejmé, že v Gruzii je lékařská péče dostupná v přijatelné kvalitě, přičemž stěžovatelé netvrdí žádné onemocnění, pro které by bylo třeba speciální péče, která v Gruzii není poskytována. Jestliže zdravotní péče nedosahuje takové úrovně jako např. v ČR, není to důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2007, čj. 2 Azs 30/2007-69).

[15] Zdravotní komplikace stěžovatelů rovněž neodůvodňují ani udělení doplňkové ochrany, neboť s ohledem na úroveň poskytované zdravotní péče nemohou představovat závažnou újmu ve smyslu § 14a zákona o azylu.

[16] Jestliže je v Gruzii dostupná lékařská péče, není možné hovořit ani o tom, že by závěr o neudělení humanitárního azylu byl proti nejlepšímu zájmu dítěte.

[17] NSS konstatuje, že stěžovatelé neuvedli, jak by mohlo být ovlivněno posouzení o udělení mezinárodní ochrany, pokud by byli považováni za zranitelné osoby, a podrobněji se tedy touto otázkou nezabýval a v souladu s krajským soudem uvádí, že na posouzení projednávané věci to nemůže mít bez dalšího vliv.

[18] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[19] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelů, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[20] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[21] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven soudem, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovená advokátka provedla ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a doplnění kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden provedený úkon právní služby advokátce náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Advokátka současně zastupovala 3 osoby, a proto jí podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu za každou takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu náleží mimosmluvní odměna snížená o 20 %. Za dva úkony právní služby a za tři zastupované osoby advokátce tedy náleží odměna ve výši 15 480 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 7. listopadu 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu